

אינני יודע ממה נגזרה המילה "סידרה, אני חשבתי מלשון אי סדר. לפי זכרוני סידרה זה משהו שאתה נמצא בו באופן זמני ועתיד לחזור ממנו לבסיס ולכן אינך משקיע ואינך מסדר. אם אני מנסה להבין לעצמי את הקטע שאני תופס בעולם, נדמה לי שתמיד הייתי ועודני בסדרה, עדיין לא הגעתי לבסיס אפילו שהוא כאן ולא שם. אנחנו במחלקת סיור ואחר כך בפלוגת הסיור הגדודית לא היו לנו סדרות מיוחדות. השגרה הייתה לנו כסדרה. ובכל זאת סידרה אחת אני זוכר במיוחד הסדרה הגדודית בגבעות שליד תל ירוחם.

כבר היינו סיירי הגדוד הוותיקים כתבו עלינו שירים, גרנו בחדרים (חדרים של חמישה בעוד שהחיילים גרו בחדרים של חמישים) אכלנו ביציות בחדר אוכל קצינים (החיילים אכלו ביצים קשות). לפני פעולה היינו מנסים את הכלים בירייה דרך החלונות לכיוון השדות. שבעי מלחמות (כך חשבנו) הרשינו לעצמנו את החיים הטובים. לא כך חשב חברנו הטוב אריק, אריק שרון. ביחד עם משה דיין הוא הבין שנתכנו לנו עוד מלחמות גדולות וכדי להתכונן אליהן שאף לרבות את הצבאות ("רבה צבאך וצאה" כך במקורות).

הקיבוצים היו בימים ההם מאוגדים בתנועות. תנועת השומר הצעיר, הקיבוץ המאוחד, האיחוד ואולי שכחתי אחת. לכל תנועה הייתה ועדה מסדרת שהייתה מסדרת את בוגרי בית הספר הקיבוצי (בשומר הצעיר "המוסד") בחילות. אריק פנה לוועדה של השומר הצעיר וביקש את יבול הבוגרים בשנה הזאת והוסיף: "האיחוד את חלקו נתן". מובן שגם השומר הצעיר נתן. משם הלך אל האיחוד וסיפר שהשומר נתן, ומשם אל המאוחד ולבסוף קיבל אותם משלוש התנועות הקיבוציות וקצת מתנדבים בשם עצמם מן המושבים ועוד אחד מעיר ושניים ממושבה. וכל כולם קצת פחות ממאה. אותם העביר טירונות מזרזת וקורס מכים בגדוד ומייד והמליך עליהם את בוגרי קורס קצינים יוצאי 101. וכך קמה פלוגה א' באחת. עדיין לא פלוגת סיור וכבר נלחמה בפעולת עזה בה נהרגו תשעה מחייליה וסופפו גם. ביום בוקר אחד בא אריק לסדרה שעל יד תל ירוחם. אסף אותנו באוהל אחד. פתח ואמר: בימים ההם אריק לא היה מדבר הרבה, הוא היה אומר בסגנון חרוץ את מה שנחוץ. אחרי פעולת תגמול מוצלחת היה נואם: "פלוגה א' אריות, פלוגה ב' נמרים", ואם לא קלקלו כולם את הקיבה ערב הפעולה, היה מוסיף "וגם הטבחים היו בסדר". וזה מה שאמר הפעם: "אני עומד להקים פלוגת סיור גדודית (לא היה כדבר הזה בצה"ל עד אז) היא תורכב מפלוגה א' ומכם. מי שמתנגד שיקום". קמו שניים, לוי איזנשטט ונבות שרת. אריק פנה אל נבות ואמר: "זה סופי ואם אתה חושב שהדוד שלך יכול לעזור לך (דודו, שרת, היה אז ראש הממשלה) תשכח מזה".

וכך היה. אנחנו צורפנו לפלוגה א' עברנו לגור בחדרים של חמישים בלי ביציות ובלי קשקושים. אחדים מאיתנו היו למפקדי חוליות והעבירו את הילכות הסיוור אל החדשים. החדשים שמקרוב באו והם מאותם קיבוצים.

את לוי ונבות דן אריק לגלות בפלוגת מפקדה שם היו לנהגים. החיים לא נשאר עומדים במקומם ופעולות התגמול באו פעולה אחר פעולה. בפעולת חן יוניס היינו צריכים לכבוש את המשטרה ואכן רובה נכבשה, אבל במעלה המדרגות אשר בכניסה התעקש מצרי חי אחד שנשאר יחידי בזירה וירה בכל מטרה, כך שאי אפשר היה להכנס לפנים ולפוצץ את המשטרה. ברגע הקריטי הזה שני הנהגים של זחלם חומר הנפץ, לוי ונבות, נחלצו בגבורה. הם קירבו את אחורי הזחל"ם אל העזרה, פירקו את חומר הנפץ בפתח המשטרה, הדליקו את הפתיל, צעקו פוצץ, נסוגו עם הזחל"ם והתפוצצה המטרה.